

Beöthy Zsolt 1908-ban, élete hatvanadik évében, tölti be egyetemi tanárságának huszonötödik évét. Ezt az alkalmat mi, Beöthy Zsolt tanítványai, tisztelői, barátai megragadjuk, hogy egy *irodalmi emlékmű* kiadásával kifejezzük iránta való tiszteletünket, hozzá való ragaszkodásunkat.

Ebben a műben mindegyikünk egy-egy tudományos vagy irodalmi dolgozatot akar közzétenni, mely itt jelenik meg először. Ezek a dolgozatok nem Beöthy Zsoltról szólnak, nem ő reá vonatkoznak. Csak annyiban van közük őhöz, hogy a szellemi munkának ama területeiről valók, melyeken ő egy emberöltőn át velünk szövetkezve, bennünket vezérelve annyi sikerrel dolgozott és dolgozik ma is. Ily dolgozatokból összeszedünk egy kötetre valót, a kötetet róla nevezzük el, neki ajánljuk, hogy ezen a csendes, őhöz méltó módon ünnepeljük életének e nevezetes fordulóját.

Beöthy munkássága nagy körre terjed, de egységes karakterű. A szépirodalom vezette az irodalomtörténethez, az irodalomtörténet az esztétikához; mindezekben a téreken nevezetes alkotásai vannak, melyek formában is kiválnak és az előadás művészetével szélesebb körökre hatnak mint rendesen tudósok művei. De működésének ez a vonása is fontos. Mindig rajta volt, hogy tudományos munkásságának eredményeit közműveltségünk tényezőjévé tegye. Az iskolában és az életben mint író, mint nagy irodalmi, közművelődési testületek vezére, a nemzet nevelésének szolgálatába bocsátotta erejének nevezetes részét és bőven rászolgált, hogy nemzetünk egyik legkiválóbb nevelőjének tekintsük.

Könyvünk így magától három szakaszra oszlik, irodalom- és műveltségtörténetire, esztétikaira és nevelésügyire. Közbe-közbe elhintjük a művészetnek egy-egy virágát, hogy lelkének művészi ereje is visszhangot találjon e műben.

Nem hihattuk össze mindazokat, kik megkövetelhettek volna, hogy velük tanácskozzunk ez ügyben, már az illetők nagy számánál fogva sem. Ezért nyomattuk ki e sorokat, hogy ezen az úton tudassuk velük szándékunkat és kérjük közreműködésüket.

Tisztelettel kérjük, méltóztassék valamely önálló, másutt eddig meg nem jelent, ide tartozó dolgozatával csatlakozni hozzánk.

Egyszersmind kérjük a következőkre:

Méltóztassék velünk október végéig dolgozatának címét tudatni. Magát a dolgozatot kérjük 1907. december végéig. A dolgozatok terjedelmét, a dolgozatok várható nagy számánál fogva $\frac{1}{2}$ — 1 ívre kellett szabnunk.

Végre nagyon kérjük, méltóztassék ezt az ügyünket titokban tartani, hogy az emlékművel igazán meglephessük Beöthy Zsoltot.

Méltóztassék feleletét és majdan a kéziratot *Berzeviczy Alberthez* (Erzsébet-körút 9.) küldeni.

Kiváló tisztelettel

Berzeviczy Albert,

mint az e célra alakult bizottság elnöke.

<i>Alexander Bernát,</i>	<i>Hegedüs István,</i>	<i>Radó Antal,</i>
<i>Beke Manó,</i>	<i>Kármán Mór,</i>	<i>Ruszt József,</i>
<i>Belgráder Margit,</i>	<i>Medveczky Frigyes,</i>	<i>Tóth Rezső,</i>
<i>Dénes Lajos,</i>	<i>Négyesy László,</i>	<i>Vargha Ilona,</i>

mint a bizottság tagjai.